

ПРОТОКОЛ

№ 628

гр. ХАСКОВО, 28.09.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ХАСКОВО, IV-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **БОРЯНА П. БОНЧЕВА-ДИМИТРОВА**

Съдебни заседатели: **НАДЕЖДА И. ИВАНОВА**
ШЕРИФЕ Р. ЮСЕИН

при участието на секретаря **Р. В. Н.**
и прокурора **Н. С. Т.**

Сложи за разглеждане докладваното от **БОРЯНА П. БОНЧЕВА-ДИМИТРОВА** Частно наказателно дело № 20235600200581 по описа за 2023 година.

На именното повикване в 14:00 часа се явиха:

За **ОКРЪЖНА ПРОКУРАТУРА – ХАСКОВО**, редовно призовани, се явява прокурорът **Н. Т.**.

ОСЪДЕНИЙТ М. А. Д., редовно призован чрез администрацията на Затвора – Стара Загора, се явява лично, доведен от органите на ОЗ „Охрана“ – Хасково.

По хода на делото:

ПРОКУРОРЪТ: Считам, че са налице процесуални пречки за даване ход на делото и те се коренят във факта, че Окръжен съд – Хасково не е компетентният по смисъла на чл. 39, ал. 1 от НПК. Съгласно чл. 39, ал. 1 от НПК, когато трябва да се определя общо наказание за няколко престъпления, за които има влезли в сила присъди, постановени от различни съдилища, компетентен е съдът, който е постановил присъдата, която последна е влязла в сила.

Действително в настоящия случай едната присъда, включена в съвкупността и постановена от чуждестранен съд, е била приета за изпълнение от Окръжен съд - Хасково. Правното значение на последното обстоятелство обаче неправилно е изведено от Районния съд – Котел, който е счел, че съдът, приел присъдата на съд на държава-членка от ЕС, следва да се

счита за съд, постановил последната влязла в сила присъда, по смисъла на чл. 39, ал. 1 от НПК. Подобно разбиране смесва два различни правни института – този, свързан с признаването и изпълнението на присъда, постановена от чуждестранен съд, по Рамково решение 2008/947/ПВР на Съвета на ЕС – наричани първични, и този по съобразяването на последиците от такава присъда, съгласно Рамково решение 2008/675/ПВР на Съвета на ЕС – наричани вторични правни последици.

Рамковото решение 2008/947/ПВР предвижда процедура за признаването и изпълнението на съдебни решения по наказателни дела на държавите-членки на ЕС, тъй като изпълнението на наказанието е елемент от съдържанието на присъдата. Съгласно чл. 4 ал. 2 от НПК влязлата в сила чуждестранна присъда, която не е призната по реда на българското законодателство, не подлежи на изпълнение от органите на Република България. Това обаче не изключва зачитането на нейните вторични правни последици. Основният акт, който регулира материята за вземане предвид на присъдите, постановени от държавите-членки на ЕС в хода на новообразувани наказателни производства, е Рамково решение 2008/675/ПВР на Съвета на ЕС от 24.07.2008г., транспонирано от българската държава в чл. 8, ал. 2 от НК. Съгласно разпоредбата на чл. 8, ал. 2 от НК влязлата в сила присъда, постановена в друга държава-членка на ЕС за деяние, което представлява престъпление по българския наказателен кодекс, се взема предвид във всяко наказателно производство, което се провежда срещу същото лице в Република България.

Практиката на Съда на ЕС е задължителна за всяка юрисдикция, пред която е поставен въпрос разрешен от съда. Така според Решение на Съда, пети състав, от 21.09.2017 г. по дело C-171/16 – делото Траян Бешков срещу Софийската районна прокуратура, има за диспозитив следното:

1. Рамково решение 2008/675/ПВР на Съвета от 24.07.2008 г. за вземане предвид присъдите, постановени в държавите-членки на ЕС, в хода на новообразувани наказателни производства, трябва да се тълкува в смисъл, че е приложимо за национално производство, което има за предмет да се определи за изтърпяване едно общо наказание лишаване от свобода, като се вземе предвид наказанието, наложено на дадено лице от националния съд и това, което е наложено с предишна присъда, постановена от съд на друга държава членка срещу същото лице за различни престъпления.

2. Рамково решение 2008/675/ПВР трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска вземането предвид в държава членка на предишна присъда, постановена от съд на друга държава членка, да бъде обусловено от предварителното провеждане на национална процедура за признаване на тази присъда от компетентните съдилища на първата държава членка, каквато е процедурата, предвидена в членове от 463 до 466 от НПК.

Следователно, не Решение № 122 от 04.04.2023 г. по ЧНД №355/2023 г. на ОС - Хасково, поражда компетентността на българския съд

да съобрази последиците на присъдата на Окръжен съд Арад, Румъния, в новообразуваното производство за групиране на наказанията, а разпоредбата на чл. 8, ал. 2 от НК. Производството пред ОС - Хасково е разрешило въпроса с изпълняемостта на присъдата в Република България, а не момента на влизането ѝ в сила. Така изтичането на изпълнителската давност е основание да бъде отказано изпълнението на чужда присъда по силата на чл. 464 т. 1 от НПК, което сочи, че екзекватурата е въпрос за изпълнение, а не по същество.

Освен това, въпросът за подсъдността следва да бъде решен еднакво за всички случаи, в които следва да се съобразят последиците на присъда на съд на държава-членка на ЕС, независимо дали е имало процедура по чл. 463 и сл. от НПК, по чл. 453 и сл. от НПК или по специални закони по аргумент от чл. 470а от НПК, или изобщо не е била провеждана такава процедура пред български съд. При това положение компетентният съд по смисъла на чл. 39, ал. 1 от НПК да извърши проверка за наличието на предпоставките за групиране на наказанието е съдът, чиято присъда последна е влязла в сила и това не е Окръжен съд - Хасково, а Районен съд - Котел. Изрично в този смисъл е разяснението в Определение № 91 от 16.09.2020 г. на ВКС по ЧНД № 529/2020 г., 2-ро н.о. Ето защо считам, че производството пред ОС – Хасково следва да бъде прекратено, а дело изпратено на ВКС за определяне на компетентен съд.

ОСЪДЕНИЙТ М. А. Д.: Разбрах какво каза прокурорът. Съгласен съм с него. Аз няма какво да кажа. Щом тук не може да се гледа делото, значи в Котел да се гледа.

Съдът се оттегля на съвещание.

След съвещание съдът намира следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 39 ал. 1 от НПК при определяне на едно общо наказание за няколко престъпления, за които има влезли с сила присъди, постановени от различни съдилища, компетентен е съдът, който е постановил присъдата, която последна е влязла в сила.

Същевременно, съгласно разпоредбата на чл. 8 ал. 2 от НК, влязла в сила присъда, постановена в друга държава-членка на ЕС за деяние, което съставлява престъпление по българския наказателен кодекс, се взема предвид във всяко наказателно производство, което се провежда срещу същото лице в Република България.

Според решение на Съда на ЕС, пети състав, от 21.09.2017 г. по дело С-171/16, Рамково решение 2008/675/ПВР на Съвета от 24.07.2008 година за вземане предвид присъдите, постановени в държавите-членки на Европейския съюз, в хода на новообразувани наказателни производства, трябва да се тълкува в смисъл, че е приложимо за национално производство, което има за предмет да се определи за изтърпяване едно общо наказание лишаване от свобода, като се вземе предвид наказанието, наложено на дадено лице от националния съд и това, което е наложено с предишна присъда,

постановена от съд на друга държава членка срещу същото лице за различни деяния, което с случая е влязла в сила на 20.12.2021г. Присъда № 409/18.10.2022г. по дело № 256/108/2022 на Окръжен съд Арад, Република Румъния.

Същевременно в т. 2 на същото решение е посочено, че Рамково решение 2008/675/ПВР трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска вземането предвид в държава членка на предишна присъда, постановена от съд на друга държава членка, да бъде обусловено от предварителното провеждане на национална процедура за признаване на тази присъда от компетентните съдилища на първата държава членка, каквато е процедурата, предвидена в членове от 463 до 466 от НПК.

В този ред на мисли, за извършването на необходимото „вземане предвид“ съгласно чл. 8 ал. 2 от НК, не е изискуемо условие изпълнението на процедурата, посочена в решението на СЕС по чл. 463 и сл. от НПК, която процедура не предвижда само признаване, а и изпълнение на присъдата. Следователно според принципа за равностойност на чуждестранните национални присъди в общото европейско пространство по правосъдието, не е необходимо за зачитане на чуждестранната присъда на държава-членка на ЕС да е била проведена тази процедура по чл. 463 и сл. от НПК, респективно по специалния закон, тъй като това производство касае изпълнението на присъдата, а не „вземането й предвид“ съгласно чл. 8 ал. 2 от НК, в който смисъл е Определение № 91 от 16.09.2020 г. на ВКС по ЧНД № 529/2020 г., 2-ро н.о., НК, Решение № 84/2019 г. на ВКС, 3-то гр.о., по ГД № 2359/2018 г. и Разпореждане № 2926 от 16.07.2020 г. на СГС по ЧНД № 2254/2020 г.

Като взе предвид изложеното и се съобрази с разпоредбите на чл. 39 ал. 1 от НПК, съдът в настоящия съдебен състав счита, че следва да бъде зачетена като последна влязла в сила присъда/Споразумение № 9 от 28.03.2023 г. по НОХД № 43/2023г. по описа на РС – Котел, влязло в сила на същата дата – 28.03.2023г., която е след влизането в сила на присъдата на Окръжен съд Арад, Република Румъния – 20.12.2022 г., поради което и с оглед принципа, постановен в чл. 8 ал. 2 от НК, съдебното производство по ЧНД № 581/2023г. по описа на ОС – Хасково следва да бъде прекратено и следва да се повдигне препирня за подсъдност пред ВКС за определяне на компетентния за разглеждане на предложението на прокурора от РП – Сливен, за определяне на общо наказание на М. А. Д., с ЕГН: ***** съд.

С оглед горното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

НЕ ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ПРЕКРАТЯВА съдебното производство по ЧНД № 581/2023 г. по описа на ОС - Хасково.

ПОВДИГА спор за подсъдност пред ВКС за определяне на компетентния за разглеждане на предложението на прокурора от РП – Сливен, за определяне на общо наказание на М. А. Д., с ЕГН: ***** съд.

Делото да се изпрати на ВКС.

Определението не подлежи на обжалване.

Заседанието приключи в 15:15 часа.

Протоколът се изготви в съдебно заседание.

Председател: _____

Заседатели:

1. _____

2. _____

Секретар: _____